

Si voleu, podeu reviuire l'acte a Youtube, a l'enllaç <https://www.youtube.com/watch?v=EkjrPzAiT0c>.

Jordi BOVER
TERMCAT

7en Obrador de Lingüística Occitana (Associacion de Lingüística Occitana; Ludwig-Maximilians-Universität München, 6-8 de juliol de 2015). — L'associació *Lingüística Occitana*, fundada formalment l'any 2004, organitza periòdicament —anualment, bianualment o trianual— col·loquis que s'interessen per la recerca sobre la llengua occitana, anomenats *Obradors de Lingüística Occitana*. Aquests mateixos col·loquis, i concretament el primer que es va celebrar a Nîmes l'any 2002 (organitzat per Enric Comis, Arvèi Lieutard i Patric Sauzet), van ser de fet els que van originar l'existència mateixa de l'associació, que s'encarrega de publicar una revista en línia que recull els continguts d'aquelles trobades científiques i altres treballs originals sobre la llengua occitana (que podeu consultar a l'adreça següent: <http://revistadoc.com>). L'associació, presidida per Gerard-Joan Barceló, compta també amb un comitè de lectura que revisa i valida els textos que cal publicar a la revista (format per Miriam Bras, Jacques Bres, Aitor Carrera, Arvèi Lieutard, Patric Sauzet i Domergue Sumien) i, entre altres projectes, preveu posar a la disposició de tothom un diccionari occità en línia, anomenat *Superlexic*, que ha de tenir en compte tant les formes referencials generals com les dels diferents estàndards regionals de la llengua de Mistral. Els *Obradors* atrauen desenes d'investigadors en un ambient que afavoreix especialment l'intercanvi d'idees i el debat sobre aspectes de lingüística occitana (i no pas solament en les sessions de comunicacions), i fins ara han tingut la virtut —potser no sempre formulada explícitament— d'encoratjar no només la recerca sobre la llengua d'oc (i de presentar sovint les principals novetats que hi fan referència en el període que va d'un congrés de l'AEIO a un altre), sinó específicament la investigació sobre l'occità feta també en occità, com pot comprovar qualsevol navegant que visiti la pàgina web de l'associació.

La setena edició de l'*Obrador*, que va tenir lloc del 6 al 8 de juliol de 2015, va presentar algunes novetats importants amb relació als col·loquis precedents. No només va disposar d'un nombrós comitè científic (fins a vint-i-cinc investigadors d'una desena d'estats diferents), sinó que va tenir una durada superior als precedents. A més d'això, va desplaçar-se a Alemanya, concretament a Munic, per iniciativa de la Doctora Daniela Müller, ben coneguda pels tolosans i els montpellerencs, que des de fa poc realitza la seua tasca investigadora a la Ludwig-Maximilians Universität de la capital bavaresa. La internacionalitat del col·loqui va quedar garantida amb assistents vinguts no només de l'Estat francès o de l'Estat espanyol, sinó també d'Itàlia (amb una bona delegació de la Universitat de Torí), de la mateixa Alemanya, d'Irlanda i d'Austràlia. Només hi faltava, doncs, que el col·loqui tingués lloc en un indret privilegiat: el *Center for Advanced Studies*, una formidable villa —separada dels principals immobles de la universitat— situada a la Seestrasse, al costat mateix del conegut Englischer Garten de la ciutat que, segons algunes estadístiques, ocupa la quarta posició en el rànquing mundial de qualitat de vida.

Les comunicacions van iniciar-se dilluns al matí, amb la presidència de Conceição Cunha. La primera sessió matinal va constar de presentacions arribades des de la Universitat de Tolosa —Joan Jaurés: «La basa de donadas SYMILA e la sintaxi occitana», a càrrec de Patric Sauzet i Yaël Camplaux, i «Dire lo passat en occitan: entre descripcions e prescripcions de l'emplec del passat simple e del passat compausat», de Miriam Bras, Joan Sibille i Marianne Vergez-Couret. A la tarda, en una sessió presidida per Maria Selig, de la Universitat de Regensburg, l'atenció va desplaçar-se d'entrada cap als confins llemosins, amb Jean-Christophe Dourdet, de la Universitat de Peiteu, que va presentar la comunicació «Marcas de plurau en variacion diatopica en occitan lemo-

sin». Després va arribar el torn del gascò: «Le Gascon et la naissance d'une nouvelle classe verbale en basque oriental», de Manuel Padilla-Moyano, de l'Euskal Herriko Unibertsitatea i la Universitat Bordèu-Montaigne; «Uas particularitats estranhas de la morfologia verbau de la scripta occitana de Navarra», de Loïs Grangé; i, per acabar el primer dia, «Un treball inedit sus er occitan dera Val d'Aran: la *Gramática de la llengua aranesa* de Jusèp Sandaran», d'Aitor Carrera, de la Universitat de Lleida.

Dimarts al matí els participants de l'Obrador van poder assistir a una presentació del *Dictionnaire de l'Occitan Médiéval*, una gran empresa que també té Munic com a centre de gravitació. Tan bon punt Maria Selig i Monika Tausend van haver descrit meticulosament el projecte, els investigadors van poder fins i tot accedir als cedularis utilitzats per a la redacció d'aquesta ambiciosa obra lexicogràfica, que ben aviat presentarà novetats importants en línia, amb l'objectiu de fer-se encara més accessible a un nombre més important de lingüistes. Dimarts a la tarda els col·legues de la Universitat de Torí van prendre el relleu en una sessió presidida per Klaus Gröbl, en la qual es van presentar les següents comunicacions, relacionades sobretot amb l'occità de les *Valadas* del Piemont o amb alguns parlars propers o afins: «Possessivi anomali con alcuni nomi di parentela: il caso del kje di Fontane», de Nicola Duberti; «[a 'munt ejkjawt]: gli avverbi deitici che indicano l'altitudine nelle valli italiane di parlata occitana», d'Aline Pons; «Il lessico delle stelle: denominazioni e motivazione popolari nell'area occitana piemontese», de Paolo Benedetto; i, finalment, «Le valli occitane del Piemonte: una ricognizione del lessico toponimico», de Federica Cusan.

Dimecres al matí, en la sessió presidida per l'occitanista i (gal·lo)romanista suís Jakob Th. Wüest, de la Universitat de Zuric, les comunicacions van endinsar-se específicament en la fonologia i la prosòdia: «Las miejas vocalas de l'occitan deu Biarn: un estudi sociosonetic», de Damien Mooney, de la Queen's University de Belfast; «Phénomènes d'interférence prosodique dans les parlars occitans du Piémont», d'Antonio Romano i Matteo Rivoira, tots dos de la Universitat de Torí; «Les réalisations du phonème /f/ dans le parler occitan d'Espagnac», de Julien Dufour, de la Universitat d'Estrasburg; i «L'accentuacion occitana a mièg camin entre lo francés e las autras lengas románicas», de Rafèu Sichel-Bazin i Trudel Meisenburg, de la Universitat d'Osnabrück. A la tarda, tres comunicacions més, en una sessió presidida per Barbara Wehr, de la Universitat de Mainz, van completar l'Obrador: «“Mi chanto a mia mòda”: varietà di lingua nelle canzoni occitane del Piemonte», de Silvia Giordano; «Profilo sociolinguistico dell'occitano in Piemonte», de Riccardo Regis i Matteo Rivoira, també torinesos; i, en últim lloc, «Politiques linguistiques et politiques de traduction: le cas de la France et de les langues d'òc», de Jonathan Beagley, de la Universitat de Monash, que va poder intervenir a l'Obrador des d'Austràlia gràcies a les noves tecnologies, que van permetre fins i tot una animada discussió crepuscular motivada, entre altres, pels morfemes de plural del darrer sintagma del títol de la comunicació. La setena edició de l'*Obrador de Lingüística Occitana*, finalment, va tenir com a colofó unes paraules de l'organitzadora, Daniela Müller, felicitada de manera entusiasta per tots els participants tant per l'exemplar feina duta a terme per menar a bon port aquest col·loqui internacional com per les atencions dispensades a tots els que hi van prendre part. Efectivament, va ser un col·loqui molt reeixit amb una organització exemplar.

Aitor CARRERA
Universitat de Lleida

Homenatge al professor Curt J. Wittlin (18 de setembre de 2015). — El 18 de setembre de 2015 es presentà, a la Sala Prat de la Riba de l'Institut d'Estudis Catalans, el volum *Studia Mediaevalia Curt Wittlin dicata/Mediaeval Studies in Honour Curt Wittlin/Estudis Medievals en homenatge a Curt Wittlin*, editat a cura de Lola Badia, Emili Casanova i Albert Hauf i publicat com a